

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: T. Avasiloaie)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, V. Clima, G. Dașchevici)
instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: Sv. Filincova, Iu. Bejenaru, M. Pitic,
N. Craiu, G. Stratulat)

Î N C H E I E R E

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând cererea de revizuire depuse de Andrei Sîrbu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Sîrbu-Romanțova împotriva lui Octavian Sîrbu, Elenei Sîrbu și Alexei Țaranu, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” cu privire la declararea nulității actelor juridice, și
la cererea reconvențională depusă de Octavian Sîrbu împotriva Oxanei Sîrbu-Romanțova cu privire la recunoașterea datoriei din contractul de împrumut cu acordurile adiționale, ca obligație solidară a soților și încasarea a ½ din suma primită cu titlu de împrumut în timpul căsătoriei,
împotriva deciziei din 9 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție

c o n s t a t ă :

La 19 februarie 2015, Oxana Sîrbu-Romanțova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Octavian Sîrbu și Elenei Sîrbu, intervenient accesoriu ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” (în continuare ÎS „SABOS”), cu privire la declararea nulității actelor juridice și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

Ulterior, la 13 iunie 2017, Oxana Sîrbu-Romanțova a depus cerere de concretizare a pretențiilor împotriva lui Octavian Sîrbu, Elenei Sîrbu și Alexei Țaranu, intervenient accesoriu ÎS „SABOS”, prin care a solicitat recunoașterea nulității următoarelor acte juridice: act de transmitere-primire f/n din 03 decembrie 2013; contractul de cesiune nr. 8681 din 07 iunie 2013; contractul de donație nr. 1131 din 03 februarie 2015 a apartamentului nr. 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059; contractul de donație nr. 1398 din 06 februarie 2015 încheiat între Elena Sîrbu și Alexa Țaranu în privința bunului imobil din mun. Chișinău, str. XXXXX, ap. 59, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059 (f.d. 148-151, vol. II).

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a invocat că la 06 august 2004 a fost încheiată căsătoria între Oxana Sîrbu-Romanțova și Octavian Sîrbu, iar la

XXXXX s-a născut copilul minor XXXXX, căsătoria fiind desfăcută la data de 02 martie 2012.

Reclamanta a mai indicat că în timpul căsătoriei a fost încheiat contractul de investiție nr. 31809 din 19 noiembrie 2010, între ÎS „SABOS” și Octavian Sîrbu, în privința apartamentului nr. 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059.

A susținut că la data de 07 iunie 2013 a fost încheiat contractul de cesiune nr. 8681 între Octavian Sîrbu și Elena Sîrbu, care este mama pârâtului, fapt despre care Oxana Sîrbu-Romanțova nu a cunoscut, fiind încheiat fără acordul ei, iar la data de 03 decembrie 2013 a fost semnat actul de transmitere.

La 03 decembrie 2015 a fost încheiat contractul de donație a imobilului menționat, între Octavian Sîrbu și Elena Sîrbu.

Contractul de investiție nr. 31809 din 19 noiembrie 2010, în privința bunului imobil din mun. Chișinău, str. XXXXX, ap. 59, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059, a fost încheiat în timpul căsătoriei și cade sub regimul proprietății comune în devălmășie, care este reglementată de legislația civilă și de codul familiei.

A mai invocat că prin înscrierea documentelor, precum actul de transmitere-primire f/n din 03 decembrie 2013, contractul de investiții nr. 31809 din 19 noiembrie 2010, contractul de cesiune nr. 8681 din 07 iunie 2013, contractul de donație nr. 1131 din 03 februarie 2015, pârâții au urmărit scopul privării reclamantei de dreptul la proprietate.

Prin prisma art. 40, 85, 166, 174, 175 Cod de procedură civilă, art. 20, 25 Codul familiei, art. 216-220, 366, 371, 373 Cod civil, art. 40/6 al Legii cadastrului bunurilor imobile, reclamanta a solicitat recunoașterea nulă a următoarelor acte juridice: actului de transmitere-primire f/n din 03 decembrie 2013; contractului de cesiune nr. 8681 din 07 iunie 2013; contractului de donație nr. 1131 din 03 februarie 2015 în privința apartamentului nr. 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059; contractului de donație nr. 1398 din 06 februarie 2015, încheiat între Elena Sîrbu și Alexa Țaranu în privința apartamentului nr. 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059; recunoașterea dreptului de proprietate după reclamantă la ½ cotă-parte asupra bunului imobil și anume a apartamentului 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059.

La 02 ianuarie 2018, Octavian Sîrbu a înaintat acțiune reconvențională împotriva Oxanei Sîrbu-Romanțova, prin care a solicitat recunoașterea datoriei din contractul de împrumut încheiat la 10 decembrie 2017 ca fiind datorie/ obligație solidară; încasarea din contul Oxanei Sîrbu-Romanțova în beneficiul lui Octavian Sîrbu a sumei de 24 950 de Euro, ceea ce constituie ½ din suma de 49 900 de Euro primită cu împrumut în timpul căsătoriei (f.d. 184-189, vol. II).

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a indicat că la 06 august 2004 a fost încheiată căsătoria între Oxana Sîrbu-Romanțova și Octavian Sîrbu, iar la XXXXX s-a născut copilul minor XXXXX.

A indicat că la 02 martie 2012 de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost desfăcută căsătoria încheiată între Octavian Sîrbu și Oxana Sîrbu-Romanțova, fapt confirmat prin certificatul de divorț nr. 79 din 21 martie 2012.

Totodată, a menționat că în timpul căsătoriei a fost încheiat contractul de investiții nr. 31809 din 19 noiembrie 2010 în privința apartamentului nr. 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059, contractul de investiții fiind încheiat între ÎS „SABOS” și Octavian Sîrbu.

A susținut că încheierea contractului de investiții nr. 31809 din 19 noiembrie 2010 cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ, a avut loc la prețul unui metru pătrat în sumă de 9 100 de lei, iar prețul suprafeței totale a apartamentului constituind 809 081 de lei.

Conform pct. 7 al Contractului de investire, de către părțile contractante a fost stabilit prețul contractual și modul de achitare, beneficiarul fiind obligat de a achita prețul conform graficului stabilit de comun acord în conținutul contractului încheiat.

A menționat că, atât el, cât și Oxana Sîrbu-Romanțova nu dispuneau de aceasta sumă care forma prețul contractului de investiție în construcția spațiului locativ, motiv pentru care Octavian Sîrbu la data de 10 decembrie 2010 a încheiat contractul de împrumut a mijloacelor financiare cu cet. Lamberto Franca, cetățean al Republicii Italiene.

Reclamantul în cererea reconvențională a susținut că scopul împrumutului acordat de către Lamberto Franca a fost anume pentru a procura apartamentul care se construia în mun. Chișinău, str. XXXXX, ap. 59. Suma împrumutului a constituit 50 000 de Euro care a fost primită de la împrumutător în ratele necesare pentru a achita ratele bănești în investirea la construcția spațiului locativ.

A indicat că contractul de împrumut a mijloacelor financiare din 10 decembrie 2010 a fost însoțit de mai multe Anexe, încheiate de către părți nemijlocit la momentul transmiterii - primirii ratelor din suma bănească primită cu împrumut, după cum urmează: la data de 10 decembrie 2010 când s-a încheiat contractul de împrumut, a fost primită de către Octavian Sîrbu de la Lamberto Franca cu titlu de împrumut suma de 25 400 de euro; la data de 11 mai 2011 a fost primită suma de 10 800 de euro; la data de 15 mai 2011 a fost primită suma de 13700 de euro; la data de 05 august 2013 a fost primită suma de 2 400 de euro, iar în total suma de 52 300 de euro, motiv pentru care la data de 05 august 2013 de către părțile contractante a fost încheiată Anexa nr. 5 la Contractul de împrumut a mijloacelor financiare din 10 decembrie 2010, prin care părțile au reconfirmat primirea sumei de 52 300 de euro, totodată fiind prevăzute și dobânzile calculate conform înțelegerii părților contractante, respectiv datoria lui Octavian Sîrbu față de Lamberto Franca constituind suma de 57 000 de euro.

Totodată a specificat că a primit cu împrumut suma de 49 900 de Euro de la Lamberto Franca, fiind în căsătorie cu Oxana Sîrbu-Romanțova.

A menționat că fosta soție cunoștea ca banii transferați de Octavian Sîrbu companiei de construcții pentru investirea în construcția imobilului, sunt primiți cu împrumut, ori, alte posibilități ultimii nu aveau, ambii având venituri mici, respectiv neavând posibilitatea de a încheia un contract de investiții fără de a contracta un împrumut a mijloacelor financiare.

De asemenea, a invocat că suma primită cu împrumut de Octavian Sîrbu pentru investirea în construcția imobilului, a avut loc în timpul căsătoriei încheiate cu Oxana Sîrbu-Romanțova, respectiv restituirea împrumutului reprezintă o obligație solidară.

Octavian Sîrbu a specificat că la data de 18 aprilie 2017 a restituit lui Lamberto Franca suma primită cu împrumut, fapt confirmat prin Actul confirmativ întocmit la 18 aprilie 2017.

În drept, acțiunea reconvențională a fost întemeiată pe prevederile art. 24, 26 Codul familiei, art. 530, 531, 544 Codul civil.

Astfel, prin acțiunea reconvențională Octavian Sîrbu a solicitat recunoașterea datoriei din contractul de împrumut încheiat la 10 decembrie 2010, ca fiind datorie/ obligație solidară; încasarea din contul Oxanei Sîrbu-Romanțova în beneficiul lui Octavian Sîrbu a sumei în mărime de 24 950 de euro, ceea ce constituie ½ cotă-parte din suma de 49 900 de Euro, primită cu împrumut în timpul căsătoriei și încasarea de la Oxana Sîrbu-Romanțova a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Sîrbu-Romanțova. S-a constatat nulitatea contractului de cesiune gratuită a drepturilor patrimoniale și de preluare a obligațiilor nr. 8681 din 07 iunie 2011, încheiat între Octavian Sîrbu și Elena Sîrbu, privind transmiterea cu titlul gratuit de Octavian Sîrbu către Elena Sîrbu a drepturilor ce rezultă din contractul de investiții nr. 31809 din 19 noiembrie 2010; s-a constatat nulitatea actului de predare-primire din 03 decembrie 2013 încheiat între ÎS „SABOS” și Elena Sîrbu, prin care a fost transmis apartamentul 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX292.03.059; s-a constatat nulitatea contractului de donație nr. 764 din 18 februarie 2013, încheiat între Octavian Sîrbu și Elena Sîrbu, prin care Elena Sîrbu a donat lui Octavian Sîrbu apartamentul 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX292.03.059; s-a constatat nulitatea contractului de donație nr. 1398 din 06 februarie 2015 încheiat între Octavian Sîrbu și Alexa Țaranu, reprezentată de mama Lilia Ostrovschi, prin care Octavian Sîrbu a donat Alexei Țaranu apartamentul 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX292.03.059; s-a recunoscut dreptul de proprietate a câte ½ cotă-parte după Oxana Sîrbu-Romanțova și Octavian Sîrbu asupra apartamentului 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX292.03.059; s-a dispus restituția civilă prin încasarea din contul Oxanei Sîrbu-Romanțova în beneficiul Elenei Sîrbu a sumei de 22 502 lei, și s-a încasat din contul lui Octavian Sîrbu în beneficiul Elenei Sîrbu a sumei de 22 502 lei; s-a încasat de la Octavian Sîrbu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7 443 de lei, de la plata căreia reclamanta a fost scutită la depunerea cererii de chemare în judecată. Totodată, s-a respins cererea reconvențională depusă de Octavian Sîrbu împotriva Oxanei Sîrbu-Romanțova cu privire la recunoașterea datoriei din contractul de împrumut încheiat la 10 decembrie 2017, ca datorie/ obligație solidară și încasarea în ordine de regres de la Oxana Sîrbu-Romanțova a sumei de 24 950 de Euro.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe la 12 noiembrie 2018, avocatul Radion Bordian, acționând în interesele apelantei minore XXXXX, a contestat cu apel hotărârea, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 22 noiembrie 2018, Sîrbu Octavian și Elena Sîrbu, reprezentați de avocatul Elena Buguța, au atacat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

Prin încheierea din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă a fost restituită cererea de apel declarată de avocatul Radion Bordian, în interesele minorei XXXXX, împotriva hotărârii din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din motiv că cererea de apel a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel (f.d. 77-78, vol. III).

Prin decizia din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel a lui Octavian Sîrbu și Elenei Sîrbu, reprezentați de avocatul Elena Buguța. S-a casat parțial hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în partea admiterii acțiunii inițiale înaintată de Oxana Sîrbu-Romanțova împotriva lui Octavian Sîrbu, Elenei Sîrbu și Alexei Țaranu, intervenient accesoriu ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” cu privire la declararea nulității actelor juridice și recunoașterea dreptului de proprietate, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri, după cum urmează:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Sîrbu-Romanțova împotriva lui Octavian Sîrbu, Elenei Sîrbu și Alexei Țaranu, intervenient accesoriu ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” cu privire la declararea nulității actelor juridice: contractul nr. 8681 din 07 iunie 2011 de cesiune gratuită a drepturilor patrimoniale și de preluare a obligațiilor ce rezultă din contractul de investiții în construcție; actul din 03 decembrie 2013 de transmitere-primire a apartamentului 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, încheiat între ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” și Elena Sîrbu; contractul de donație nr. 1131 din 03 februarie 2015 a apartamentului 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059, încheiat între Elena Sîrbu și Octavian Sîrbu; contractul de donație nr. 1398 din 06 februarie 2015, a apartamentului 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059, încheiat între Octavian Sîrbu și minora XXXXX, reprezentată de mama acesteia Lilia Ostrovschi; recunoașterea dreptului de proprietate după Oxana Sîrbu-Romanțova a ½ cotă-parte asupra bunului imobil - apartamentul 59 din mun. Chișinău, str. XXXXX, cu suprafața de 89,4 m.p., nr. cadastral XXXXX.292.059. În rest, hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în partea în care a fost respinsă acțiunea reconvențională, s-a menținut fără modificări.

La 25 septembrie 2020, Oxana Sîrbu-Romanțova și avocatul acesteia Alexei Tighinean, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 9 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Oxana Sîrbu-Romanțova și avocatul acesteia Alexei Tighinean. S-a casat integral decizia din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și s-a menținut hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Sîrbu-Romanțova împotriva lui Octavian Sîrbu, Elenei Sîrbu și Alexei Țaranu, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” cu privire la declararea nulității actelor juridice, și la cererea reconvențională depusă de Octavian Sîrbu împotriva Oxanei Sîrbu-Romanțova cu privire la recunoașterea datoriei din contractul de împrumut cu acordurile adiționale, ca obligație solidară a soților și încasarea a ½ din suma primită cu titlu de împrumut în timpul căsătoriei.

La 1 februarie 2021, Andrei Sîrbu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 9 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție și a solicitat casarea acesteia cu transmiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că prin decizia instanței de recurs nu a fost asigurat dreptul tuturor persoanelor interesate de a participa în proces.

Totodată, a susținut revizuentul că prin emiterea deciziei contestate i-a fost încălcat dreptul de proprietate, deoarece bunul litigios, donat fiului, nu a aparținut doar Elenei Sîrbu, bunul fiind obținut de către soți în timpul căsătoriei.

Revizuentul la înaintarea cererii de revizuire a invocat temeiul prevăzut de art. 449, lit. c) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 448 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În corespundere art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată cererea de revizuire depusă de Andrei Sîrbu, care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Revizuentul a indicat drept temei de revizuire faptul că prin decizia instanței de recurs nu a fost asigurat dreptul tuturor persoanelor interesate de a participa în proces, nefiind atras în proces, prin ce susține că a fost direct lezat în drepturi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Din analiza textului legal enunțat rezultă că redeschiderea procesului în temeiul art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, poate fi posibilă doar cu condiția că prin hotărârea sau decizia emisă, instanța s-a expus în privința drepturilor unor persoane care nu au fost atrase în proces ca participanți, lezându-le astfel în drepturi, fapt ce urmează a fi confirmat în instanța de judecată prin prezentarea probelor.

Cu referire la prevederile citate, Colegiul reține că deși revizuentul a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, ultimul nu a adus nici un argument pertinent care ar indica la faptul că instanța a emis hotărârea, revizuirea căreia se solicită în speță, cu privire la drepturile persoanei care nu au fost implicată în proces.

Se va reține la caz și incidența art. 447 lit. b) Cod de procedură civilă, care indică că sunt în drept să depună cerere de revizuire persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărârea, încheierea sau decizia judecătorească.

Pornind de la prevederile acestei norme legale, Colegiul reține că pentru a fi în posibilitatea depunerii cererii de revizuire, solicitantul trebuie să probeze că hotărârea a cărei revizuire o solicită, îi lezează drepturile sale.

Mai mult, revizuentul considerând că îi sunt încălcate drepturile, nu a fost lipsit de dreptul, prin prisma art. 67 Cod de procedură civilă, să intervină în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărârea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lor, fapt însă nerealizat de acesta în cadrul examinării cauzei în fond.

Sub acest aspect, circumstanțele descrise de revizuent nu corespund exigențelor art. 449 lit. c) al Cod de procedură civilă și nu pot fi admise ca temei de revizuire a deciziei din 9 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, respectiv, împrejurările invocate de revizuent nu pot influența soluția adoptată.

Astfel, Colegiul conchide că revizuentul nu a confirmat instanței de judecată existența temeiurilor prevăzute în art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, faptul că prin hotărârile judecătorești adoptate în litigiul dedus judecării a fost lezat în careva drepturi, or, simpla prezentare a copiei certificatului de căsătorie nu denotă încălcarea cărorva drepturi ale sale, precum nu denotă nici faptul că acesta nu a cunoscut despre existența litigiului, în cazul în care personal a indicat, în cererea de revizuire, că se află în căsătorie până la moment cu Elena Sîrbu cu care domiciliază împreună.

Situația de fapt impune de a remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice.

De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate de revizuent se referă la dezacordul cu soluția pronunțată de instanța de recurs prin decizia a cărei revizuire se pretinde, și nu atestă prin prisma art. 449 Cod de procedură civilă careva temeiuri legale de revizuire.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire, ca fiind inadmisibilă.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Andrei Sîrbu, împotriva deciziei din 9 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Sîrbu-Romanțova împotriva lui Octavian Sîrbu, Elenei Sîrbu și Alexei Țaranu, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” cu privire la declararea nulității actelor juridice, și la cererea reconvențională depusă de Octavian Sîrbu împotriva Oxanei Sîrbu-Romanțova cu privire la recunoașterea datoriei din contractul de împrumut cu acordurile adiționale, ca obligație solidară a soților și încasarea a ½ din suma primită cu titlu de împrumut în timpul căsătoriei.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Galina Stratulat